

[Jens Peter Jensen]

at der ikke opstår de situationer, der i tiltagende antal har været på sygehuse og plejehjem. Jeg har selv som fynsk amtsrådsmedlem oplevet en sådan sygehuskonflikt på allernærmeste hold, og jeg vil sige, at om jeg måtte have fjender, ville jeg ikke ønske, de skulle få en sådan oplevelse. Men at gå så vidt, som forslagsstillerne gør, nemlig at man skal straffe med fængsel, synes jeg nu alligevel vil være lidt sært. Hvad vil forslagsstillerne i øvrigt stille op med 700, der går i konflikt ude på rigshospitalet, når vi har en 4-5 års kø for indsættelse i fængsler? De ville jo ikke kunne nå at komme ind, før de er gået på førtidspension.

Jeg må så i øvrigt sådan i al stilfærdighed sige, at jeg undrer mig en lille smule over, at ordføreren for forslagsstillerne pludselig præsenterer en så omfattende tillid til retssystemet og til dommerstanden. Jeg mener ikke, det vil være hensigtsmæssigt, om man bringer sådanne interessekonflikter ind ved de almindelige domstole. Men vi vil gerne se på i udvalget, hvor langt man er nået ad anden vej med at sikre, at man kan undgå sådanne konflikter, for de er umenneskelige, de er urimelige, og dette er ikke noget angreb på fagbevægelsen. Den er så stærk og så solidt forankret, at den selv skulle drage omsorg for, at den slags ikke finder sted.

Grethe Fenger Møller (KF):

Ligesom hr. Jens Peter Jensen kan jeg have fuld sympati for ordlyden af forslaget og også for de intentioner, der ligger bag ved det. Det er givet, at det i det samfund, vi lever i, og som er meget kompliceret, er et væsentligt problem, hvordan det moderne samfund klarer sig, når der er tale om arbejdsstandsninger på livsvigtige områder. Nu tager lovforslaget kun hensyn til sygehuse og plejehjem, men nævner også andre steder; vi havde sidste år en konflikt på Benzinøen. Man kan måske nævne væsentlige områder inden for EDB-området, hvor det, selv om det ikke ville være livstruende, også ville være truende for varmforsyningen og for samfundets funktion, at man dér har arbejdsstandsninger.

Men spørgsmålet er så, om det forslag til løsning af dette problem, som fremskridtspartiet kommer med, er det rigtige. Det mener jeg ikke. Heller ikke jeg kan lidé tanken

om, at man skal straffe folk med fængsel, som deltager i arbejdsstandsninger af den ene eller den anden slags. Jeg synes, det er meget graverende, og selv om jeg har megen tillid til de danske domstole og det danske retsvæsen, så er jeg ikke sikker på, at vore lokale retter er egnede til at pådømme sager om arbejdsvilkår, for så kunne man tænke sig, at alle sager om arbejdsvilkår inden for sygehusvæsenet og plejehjemsområdet ville skulle afgøres af domstolene, og det ville jeg finde var ret uhenigtsmæssigt ud fra den uddannelse, dommerne har, og også ud fra de traditioner, vi har i dansk retsvæsen.

Men det er da givet, at der er nogle meget væsentlige problemer på dette område, og vi må vurdere, hvordan vi får løst dem.

Fra konservativ side har vi efterhånden mange gange opfordret regeringen til at udarbejde en beredskabsplan, således at denne kunne træde i kraft, når der kom arbejdsstandsninger, der truede livsvigtige områder af den ene eller den anden slags. Jeg mener, at regeringen burde have opfyldt det løfte, som den kom med for nogle år siden, men som den trods gentagne opfordringer fra vores side endnu ikke har holdt: man bør have sådanne beredskabsplaner på nationalt plan, men man bør også have dem ude i amter og kommuner, således at hvis situationer skulle opstå med arbejdsstandsninger, der truer livsvigtige områder, så har man altså en plan, man kan sætte i kraft, således at samfundet ikke bliver lammet ved, at ganske få personer nedlægger arbejdet og dermed hindrer, at samfundet kan fungere.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige, at jeg naturligvis er aldeles og ganske uenig med fremskridtspartiet i dets forslag. Med det kendskab, jeg har til folk på arbejdspladserne og ikke mindst på sådanne arbejdspladser, som der her er tale om, nemlig hospitaler og plejehjem, så mener jeg mig ikke i tvivl om, at de mennesker ikke laver arbejdsstandsninger for et godt ord hver anden dag, hvilket i øvrigt også fremgår af forslaget. Det her drejer sig om en helt konkret sag, og på baggrund af den laver man så et forslag om at forbyde arbejdsstandsninger.

Til enhver tid er arbejdsstandsninger ikke af det gode, og jeg kender masser af mennesker, som er dybt ulykkelige, når de må stå i